7/5 Инв. N 1938

Странна среща

Павел Петрович Покидин побледня, ~~гласи~~ сини ламтане и почна да развинтува гласа:

— Тялото безпросветно лежа висяло над земята, когато аз на бдения вечер през 1883 година се връщах у дома от ~~умрял~~ едва починалия вече ~~един~~ мой приятел, у когото ние всички негови ~~ученици~~ се бяхме събрали на спиритически сеанс. Гостите по-скоро мислехме, на заседе не бяхме осветлени и аз пръвтане да се проливам отпоред. Привлях аз в Москва на Тверите-по-могилки, в къщата на чиновника Трусов, знаеш, в една от най-тъмните местности на Арбата. Мислите ми, когато вървях, бяха тежки, гнетящи...

„Тишина ли набиране книг залъзъ... Кой е..."

Точно бях ~~произнесена~~ казвала ли на сеанса от Сивиоди фраза, ~~на~~ нечий дух ний можахме да чуваме. Аз поискахме да се повтори, и таинствата не само че повтори, но ~~още~~ и прибави: „Тоу среща". Аз не вярвам в спиритизъм, но мисъльта за смъртъ, дори и едно напомняне за нея, ме ~~кара~~ ~~да~~ ~~отпадам~~ ~~душевно~~ ~~вълнение~~. Смъртьта, господа, е неизбежна, тя е общо обикновено, но ~~при всеки~~ се ~~кара~~ нова, мисъльта за нея е противна на човешкото